

We geven het nog steeds niet op!

Gelukkig hebben we in onze lezerskring niet alleen criticasters, anders was de gedrukte versie al lang van de baan en kregen de adepten van de *Welzijnfee* gelijk: "papier is niet meer nodig, op naar e-book, ipod, pda en dergelijke dragers. Het tijdperk van de boeken is voorbij! Leve de digitale leefwereld en weg met de bibliotheekplannen..."

Ja, je kent mij hé, heel even welt de 'politiek' op. Ja, nonkel Bob heeft me onlangs verrast door te stellen dat je zonder politiek niet kan besturen. Ik dacht dat visie primeerde. Maar... wie ben ik?

Toch blijft het merkwaardig dat, ondanks de digitalisering, nog heel wat lezers graag een papieren versie in de hand nemen. Het zou ook voor ons, 'De Kleppe', eenvoudiger zijn een pdf-bestand op het Internet te plaatsen! Een fluitje van een cent en in een wip gebeurd. Ruimte zat en het kost niets. Ik ben echter niet voor 'vlugge wippertjes'. Op mijn leeftijd heb je wat meer tijd nodig. Nu, wat lezen betreft, voor mij toch ook liever een boek of papiertje in de hand. Andere dragers zijn nuttig maar zij kunnen nooit dat 'papiergevoel' en die inktgeur vervangen. Natuurlijk scoort de *Welzijnfee* een punt als ze zegt dat bibliotheken in de toekomst nog enkel 'archieven' zullen zijn voor vroegere publicaties. Met die e-versies van tegenwoordig krijg je zelfs al heel wat leesvoer op één enkele USB-stick. Kom, laat ons niet afdwalen en politiek en polemieken achterwege laten. Elk zijn pijp en zijn tabak.

In Berlijn hebben ze al jaren de muur gesloopt en nu bouwen ze die verdorie toch wel in Deurle weer op! Ik heb veel respect voor toparchitecten maar wat Vincent Van Duysen daar aan de Kriekenbergdreef neerpoot is toch niet wat je van hem zou verwachten. Als je 't mij vraagt heeft die dreef nu toch al wat meegemaakt! Geef mij maar opnieuw het heidelandschap uit de jaren 40 tot 60 met de crosspiste en de paardenrennen! Met jockey Tsarlie Meerloare en die lepe *bookmaker* uit de Guido Gezellestraat! Het zand stoof daar in het rond en niemand die er over klaagde. Nu mag je door geen dreef rijden of de bewoners klagen van 't stof. Waarom komen die mensen eigenlijk 'op den buiten' wonen? Een dreef is een dreef en moet een holle zandweg zijn. Als je daar rustig voorbijkomt stuift het zand niet op, maar als je in die hectische tijd aan 80 per uur jouw *stulpje* of *reservaat* wilt binnenstuiven, dan pas maak je stof. Dat stof geeft dan weer werk aan de carwash waar je voor 10 à 15 euro opnieuw een blinkende stalen tank hebt. Wie op dergelijke locatie woont, kan daar toch geen problemen over maken, of toch? Als gemeentebestuurder krijg je voortdurend op je donder dat de 'groene long' of simpel gezegd, de bossen van Deurle, verloederen en gekapt worden. Ja man! Ofwel kies je voor een heerlijk bos, ofwel kap je bomen, plant er een overmaatse bouwdoos in, gaat die dan weer inkapselen in een bedje van groen (dat stukken van mensen kost) en na enkele jaren kom je dan opnieuw klagen dat je te weinig zonlicht hebt. Snappen jullie die mentaliteit nog? Mijn principe is: voor elke gekapte boom een nieuwe...

Blijkbaar is onze gemeente een statussymbool voor rijkdom waar alleen de modale 'kleinverdiener' nog gelukkig is en geniet van *les petites choses de la vie* en de rijke burger zich ergert aan dat beetje geluk van de kleine man. Ik vraag me vaak echt af of die eigenaars van die 'mooie kasten' wel gelukkig zijn op hun domein. Zouden zij nog kunnen genieten van de gezelligheid van een dorpscafé met die typische volkspraak en platte lolmakerij? Zou een kermis zonder champagne- en oesterbar en prijzige culinaire hoogstandjes nog aan hen besteed zijn? Het zou mijn hartenwens zijn moest mijn oude vriend en schrijver Roel Verschuere - criticaster en trendwatcher bij uitstek - dat nu eens als gast in zijn typische stijl en met zijn rijke woordenschat in dit bescheiden blad neerpennen.

Geef mij voorlopig toch maar een streekbiertje of een flesje wijn van 8 euro op het terras van mijn zuur bijeengespaard optrekje! Een zonnige dag op een bankje aan de Westerplas mag er best ook wezen. Een uurtje vogelspotten, plaatjes schieten of een babbeltje slaan met een gelijkgestemde vogelaar of een toevallige passant. Als je eerlijk bent, zal je toegeven dat een mens eigenlijk met weinig gelukkig kan zijn... als hij maar de gezondheid meeheeft.

Geluk kan doodgewoon zijn en schuilt in de kleinste hoekjes. Je moet het echter 'willen' vinden. Zo kan je bijvoorbeeld de slappe lach krijgen als schepen Roos tijdens een raadzitting 'en public' tegen de voorzitter zegt dat hij moet doordraaien. Wat ze daar dan mee bedoelde, laat ik in het midden. Lachertjes heb je niet vaak tijdens een gemeenteraad... maar deze lapsus maakt het dan weer goed.

Tot de volgende bladzijde want straks wordt dit hier een pleidooi voor steun aan de Bond zonder Naam.

't Hoekske van de roddels & de halve waarheden...

Gastses 't wordt un Kleppe mee weinig zantses moar mee plezante sponsers die geweune zijn om den innerlijke mens te swanjeeren moar uuk op de preezentoasse te letten. Zonder sponsers gien bladse. We leven nui - willen of nie - in nen weereld van 'gien geld, gien leute'. We doeme toch ons beste om ons uufd boven woater t'ouwen. De supporters blijven vroa'en om der reegelmoatig nen koeke op te geven en wa zoeter ons letten, ee? Oasse z'ulder stellen, losseme de probleemen op! 'k Ei die spreuke gelierd van nen gruuten fielesoof en luudgieter (oas 't nuudig was) uit den polletiek.

De menschen vroa'en mij dikkels 'Birke, oe wilde gij da blijven doen? Langs den ienen kant zitte in de gemienteroad en langst den andren kant zijde de 'Kleppe'... Da kunde nui toch nie doen, hé? Awel, 'k zal ulder da ne kier uitlei'n.

Oasuk un klein manneke was moest'uk op wig noar 't scholle of noar de messe oltijd mijn klakke of mijn mutse afdoen oas de Paster, den burgemiester, den dokter, iemand van den gemienteroad, un scholiefraa of nen andren belangrijken persuun passeerdegge. 'k Vonde da nui ezuu van den hond da'k in mijn ei'en zegdegge: 'Birke, oas ge loaters gruit zijt, makt dan dan de menschen uuk veur ui uldren hoed afdoen.'

Van 't ien komt 't ander en vandoar da'k al hiel mijn leven den ambetanterik uithange. Veel respect un ek er nie veuren gekree'en, wel veel miseere. Ne kier da'k in de gemienteroad kwampe, was da al lange gienen ieretitel ne mier. Santee mijn ratse! Respect veur un roadslid? Da es soms verre te zoeken! We leven in nen hiel andren wereld dan tons en 't zijn nui de die mee de poen dien't veur 't zeggen én. Allee, ezuu peizen ze toch. Mee den dezen un pakt da nie! Ne kier dat den dezen un gedacht ee, bijt ee em doar in vaste en moeten ze van verre kommen om em van da gedacht te doen veranderen! Den dezen vecht nog veur zijn durp en zijn inweuners. 't Un mag nie te vele uit d'and luupen. 't Un es nie oltijd gemakkelijk, moar alier da'k pleuje, moet er toch al 't ien en 't ander gebeuren. 't Un zijn nie oltijd de rijkste en d'uugste dieploms dien gelijk én! Ge kunt zieveren da Loatem, Loatem moe blijven en Deurle Deurle, moar tons moede d'er wel iet veuren doen. Sins de joaren tagentig zagguk ons durp ezuu wigkwijnen. De kabardoeskes wierden wiggedrumd deur gruuete winkels, garazes en al da nie past op den buiten. In den tijd ek er nog mijn beklag over gedoan bij mijnen goejen vriend Raf en bij nonkel Bob. 'k Schreeve tons nog veur un serjeuze gazette, moar de die zijn nui uuk al verre te zoeken. Achter Monne Dossche es't achteruit beginnen goan mee de ploatselijke berichten. In den tijd van Monne most er in ons durp gien scheete verkierd zitten of 't stond zwart op wit in 't Volkske. Oast vandoage gien roddels, muurden of aksiedenten zijn un olde zelfs d'internet eediesse nie van de 'Genteneere'. Un activiteit? Mijn uree Pieroo! Ge meug ze zelve invullen op een speesjalle webseite of ge kunt er achter schuifelen. De mens moe zijn nieuws nui zelve makken! Da es nui de veuruitgang ziede. De gazetten sloan op, de correspondenten worden minder betold en oas ge mee uiwen club iets inricht moede al nen kompjuter én en 't zelve invullen.

Oas ge nui paist da ne gemienteroad de papieren gazette olt, tons zijde vrie goegeluuvig. Un klein berichtse, ja. Toet, oas ter ne kier boel es tussen de roadsleden of da den ienen den anderen un proces andoe, tons vinden de gastses van d'eindreedakse da de moeite om da ne kier in't lang en in 't bried uit te smeeren op papier. Dat doe mij paizen op den tijd da'k thuis 'De Landwacht' in meetkundige stukskes moeste scheuren oas ons ma en pa ze geleezen oa. Woarveuren? Zuust, om in 't vertrek an nen vlieshaak t'angen. 'k Un moe der toch gienen uitleg bij geven zeekers? Moar kom, loat ons proper blijven. 'k Wille zuust moar insinuweeren dan de tij'en dedjuu veele veranderd zijn.

Wie zoe ter nog weeten da in den tijd Lebier mee peerd en kerre rondreed om de vuilbakken op t'ollen en tons den afval noar 't sturt moest voeren? Ja, 't sturt, woar dan der nui van die 'urban villas' of appartementen kommen. Of den tijd da de sjampetter rondkwamp om den hondentaks op t'ollen en de facteurs nog tijd oan om un klapke te doen en nen dreupel te drinken? Ollemolle passee. Nui moe't ziere goan. De mens un ee gienen tijd om ne kier te klappen over 't ien en 't ander. In de winkel, op de boane, ze zoen ui overal wigdrummen om veuren te zijn. Woar es da nui veuren nuudig? Ja, ik un zoe't nie weten, moar ge zie nie anders. Ge zult messchiens zei'en: « Kleppe, gij zij mee pensjoen zeekers en g'et al den tijd van de wereld » Da kan zijn, moar ik un loate mij niemer afjoa'en. 'k Ei genoeg moeten luupen en springen in den tijd. Den buus of den trein wachtegge nie. 't Was lasteg, moar liever dadde dan uren in de fiele te goan stoan in mijnen sjieken otto die mier dan 200 per ure kost rij'en, tons nog te loate kommen en zot van de stress mijnen dag te beginnen! Salu, doe gulder moar. Ik magge zei'en da'k un stuk van mijn en uuk van ulder pensjoengeld betold ei en t' es t'open damme d'er nog kunnen van genieten de kommende joaren...

Messchiens kommen we mekander nog tee'en in den RVT an de Priesterage en kunnen me tuupe te goare nog wa petanken, koarten of pitsesbak spelen. Allez, je donne la pipe à Martin. Il est grand temps de prendre mon apéro et de m'installer dans mon fauteuil pour le journal télévisé. A plus!

Het hoekje van de gastschrijver:

HOE STERK IS DE LATEMSE FIETSER?

Dag Latem, dag auto, dag tank.

Kent u ze de op grote wielen aanstormende mastodonten, 4x4 genaamd? Met hoge neus en grote ogen (koplampen) komen ze op je afgesjeesd, alsof ze over je heen gaan walsen. Het lijkt wel 'Cars' maar dan iets boosaardiger. De verkeersdrempels door de leiders van onze gemeente zo zorgvuldig aangebracht om de schoolkinderen te beschermen, de ouderlingen rustig de straat te kunnen oversteken, ons trager te laten rijden om de schoonheid van onze gemeente te aanschouwen...deren die bolides niet. Zij met de sportwagens, genre Porsche, Maserati of hoe heten ze ook alweer, die raken wel een keertje het straatdek, maar dat deert hen niet hoor.

Wij nederige bewoners van dit kunstenaarsdorp zouden wel een keertje onze nek intrekken of op ons lip bijten.

Maar nee hoor, vroooooaar... gas en weg wezen.

De grote reuzen - ik vraag me soms af hoe die kleine, fijne dametjes erin geraken - voelen dit niet.

De auto-industrie heeft degelijke auto's op de markt gebracht om het euvel van verkeersheuveltjes te overwinnen.

Proficiat, ik ga er eens over nadenken of ik een soortgelijke fiets kan ontwikkelen. Dat ook voor mij iedereen uit de weg gaat. Want zo is het toch? Als je zo'n gevaarte op je ziet afkomen krimp je toch helemaal in elkaar.

We spreken dan nog niet over de snelheid waarmee deze 'stoomboten' op je afkomen.

Maar dit is niet alles, want ik heb me al vaker afgevraagd of dit soort tuigen wel een batterij hebben. (Volgens de Dikke Van Daele is batterij ook een groep kanonnen, zo gevaarlijk lijkt het soms) Ja, een batterij want negen op de tien zitten met de gsm aan hun oor..... Misschien functioneert dit soort auto's op de batterij van hun telefoontoestel, daarom moeten ze bellend rijden. Als er dan al eens een fietser belt dan hoort men niks natuurlijk.

Het is maar een fietser en ik ook, een fervente fietser, die geniet van de schoonheid van Latem en Deurle.

Maar ach, die Hell Drivers (geen Angels) zullen genieten van hun slee, niet?.

Het is hen gegund hoor, een mooie wagen blijft altijd mooi. Maar dat ze dan ook nog op het midden van de rijweg laveren, vind ik toch een beetje onbeschoft. Ten slotte, die tengere vrouwelijke creaties kunnen bijna niet boven het dashboard kijken en zijn in gesprek via Base of Mobistar of Proximus (Als Porsche en consoorten reclame krijgt, dan onze telefoongiganten ook... moet kunnen, niet?)

Dat betekent dat ze een groot gevaar op de weg zijn, maar ze zien het niet. Zitten te hoog of kunnen niet boven het...juist!

Laatst moest ik een kaartje in de brievenbus van de Belgische Posterijen (of is het Pesterijen) stoppen. Ik dacht, ik neem de fiets, ondanks de winterse lentekoude, maar kon niet onmiddellijk oversteken. Je kunt het je voorstellen toch?

Er kwam zo'n bataljon groot ogende auto's aan en dus bleef ik, na mijn nederig stekje te hebben verlaten, op het fietspad rijden, maar wel links van de weg. Uitgerekend dat moment, terwijl ik toch zoveel mogelijk de wegcode na-leef, komt er een fietsende agent af. Die man deed met een ongelooflijk sierlijk gebaar, zoals alleen opgeleide agenten dat kunnen, teken dat ik aan de andere kant hoorde te zijn. Ik knikte en beet op mijn lip. Knikte omdat de man volkomen gelijk had en beet op mijn lip omdat er 100 meter verder wel vier of vijf wagens verkeerd geparkeerd stonden aan de school nog wel.

We moeten als volwassene toch het goede voorbeeld geven. Recht tot spreken had ik niet, de man van de wet wel. Vanaf nu zal ik nooit meer links rijden!

Ik schaamde me en toch was ik boos want toen ik mijn weg verder zette. Aan de 'juiste' kant van de weg zag ik wagens niet in de rijrichting geparkeerd en moest ik op de rijbaan manoeuvreren voor een 4x4 die op het fietspad stond. Ook het voetpad was bevolkt door grote bolides. Arme fietsers die we zijn, arme voetgangers en wandelaars, ouderen en kinderen wat zijn jullie kwetsbaar!

Ik weet dat weinig lezers gevolg zullen aan geven wat deze 'karamellen dichter' en 'spierenknijper' schrijft, maar als er één is die het wel doet, is deze column gelukt.

We zijn inwoner van één der mooiste gemeenten op aarde, ik kan het weten, de gehele wereld heb ik af gereisd.

Laten we onze gemeente ook mooi houden door respect, verdraagzaamheid en ons te houden aan de regels.

Ik begin alvast met rechts te rijden, me juist te parkeren, me aan de snelheid te houden en nog veel meer van dat goede, dan zal de politie meer tijd hebben om te voorkomen dat jullie dure wagens gestolen worden.

Dus weer, respect, verdraagzaamheid en discipline... die we ook aan onze jeugd moeten meegeven.

Laat Latem schoon zijn door de prachtige bomen, de bewoners van onze rivier, het groene golfterrein en de bekendheid van onze Latemse schilders en niet door iedereen van de sokken te rijden.

Ik ben niet boos hoor, maar opgelucht dat ik dit kon neerschrijven. U allen genegen, Dirk.

Als de nood het hoogst is, zijn de vrienden nabij: een portret van onze *'Barmhartige Samaritanen'*

Samen hebben ze meer dan 100 jaar ervaring in dienstverlening binnen de evenementen sector .
Zij weten beter dan wie ook wat het is om te werken met topproducten, begeleiden verschillend horecazaken en zijn continu bezig met gezonde voeding en nieuwe concepten.
Ze hebben elkaar beroepshalve aan de toeg van 't Dreupelkot bij Pol leren kennen en al snel bleek dat ze het product en de klant als centraal thema hadden.

Frédéric De Backer, Latem/Deurlenaar, in een vorig leven 9 jaar de uitbundige uitbater van de *Zonnedans*, heeft ondertussen de laatste 10 jaar zijn sporen verdiend als food & beverage manager binnen de *Musichallgroup*, waaronder de Vip begeleiding en de catering in *Capitole Gent* en *Vorst Nationaal*.
Ondertussen is hij horecaconsulent, geeft hij opleidingen voor horecavorming en verzorgt hij met **Frédivers** allerlei privé en bedrijfsfeesten in opdracht van zijn klanten.
Het is dé perfecte partner voor al uw evenementen, van communiefeest, over huwelijk en barbecue in uw tuin, een butler en ... een kok aan huis. Zoekt u de juiste tent & decoratie, ook dan ben je bij www.fredivers.be aan het juiste adres.

Cocktaillovers onder leiding van **Fred Vandenhoeke** is de perfecte aanvulling op tal van uw kleine en grotere feesten. Geen jongleurs en circusartiesten maar een crew shakers die met respect voor receptuur en grondstoffen life voor u de heerlijkste cocktails maken. Hij leerde zijn vak met veel enthousiasme in 'Café Theatre' en 'cocktailbar Limonada'.
De huidige persaandacht op talrijke tv stations, kranten en magazines zoals SMAAK, benadrukken intussen dat de kunst om jenever en streekproducten, zoals Tientyn mosterd, te verwerken in cocktails tot exclusieve en verfrissende resultaten kunnen leiden. Mojito & Caiperinia... waw, de max!
www.cocktaillovers.be zal steeds op maat een offerte bezorgen en het zonnetje op uw feestje zijn.
Zij zijn dan ook de juiste partner op events zoals bewezen op het befaamde 'Eccentric' in Knokke !!

Beer and Ginhouse op de **Kraanlei in Gent**, zorgt ervoor dat je alle gekende en minder gekende bier of jeneverdrankjes kan vinden om je feest of dineetje op de juiste en originele manier te begeleiden.
25 jaar ervaring en ontwerpen van steeds nieuwe jenever, heeft **Pol van 't Dreupelkot** ertoe aangezet deze prachtige winkel te openen, om jullie zo toe te laten thuis met vrienden van een hoppig biertje of pittige jenever te genieten.

Volg goed de kranten want binnenkort wil Pol van 't Dreupelkot met iedereen zijn 25 jarig bestaan met de nodige jazzdeuntjes vieren! Hou dus ook de webstek www.beerandginhouse.be nauwlettend in de gaten!

Noteer ook: 19 juni 2010 '3th ZONNEDANS REUNION PARTY' in Bistro Jockeys Astene. Aanvang om 21u30.
Kans tot reservatie om te eten van 18 tot 21uur. Opbrengst voor de 3de keer ten bate van het schooltje in Sénégal
Samenkomst van alle klanten die ooit in Zonnedans zijn geweest. Info op info@fredivers.be